

சிவமயம்

தின்து சாகுளம்

செவ்வாய் சுரங்கான்

செவ்
பரிபாலன
ஏவு
வெளியீடு

பிரதி
விலை
தொகை
20

ஆரம்பம்: வின்ராதி நாள் (1889) ஆவண்டம் 28-ம் வெள்ளிகிழமை தோறும் வெளி வருஷத அச்சகம்: செவ்வாய்ப்பாகாச அச்சியந்திராலீஸ், 400. காங்கேசன் துறை வீதி, பாழ்ப்பராணாக் தொலைபேசி: 356

புத - அஅ] யாழ்ப்பாகாச நள நாள் ஜப்பாசி மீ 20 - வெள்ளிகிழமை 5 - 11 - 1976) [இல : கா

‘பெய்யெனப் பெய்யும் மழை’

மிராச்தனப் பேரேந்

.....

[திரு. ந. கனகநாயகம், காரைநகர்]

“விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுவகத் துண்ணின் ரூடற்றும் பசி”

“தானம் தவமிரண்டும் - தங்கா வியனுவகம் வானம் வழங்கா தெனின்”

என்பன வன்னுவப் பெருமானின் மணிவாக்குக்களாகும்.

மழை பெய்யாதபோதெல்லாம் நமது நாட்டு மக்கள் மழை பெய்யவில்லையே” என்ற ஒப்பாரி வைப் பார்க்கேயன்றி வேறொதுவாங் செய்யமாட்டார்கள். விஞ்ஞானம் முன்னேற்றமுடிடந்த, பணம் படைத்த நாடுகளில் ஆகாயமிரானங்களின் உதவ்யுடன் பணிக் கட்டிகளைத் தூவி முனில்களைக் குரிச் செய்து செங்காங்கை மூற்றில் மழை பெய்விக்கப் படுகிறதென்று சொல்லப்படுகிறது, ஆனால் இங்முவறையக்கூக்கொன் எக்கடிய வாய்ப்பு எல்லா நாடுகளுக்கும் இல்லை.

சி. பி. 10-18 இல் குரிச்கீர்த்தி என்னும் இந்திய ஜோகி ஒருவர் யாகங்கள் செய்தும், வேதமந்திரங்களை வளர்களி 2-ம் பக்கம்

ஆசிரியர் பெருந்தகை
ஸ்ரீமத்ச. அருணசலம் அவர்கள்

[திரு. டி. டி. நானையக்கார அவர்கள்
இளைப்பாறிய வீதியாதிபதி, பாண்டுதுறை]

கலாநிதி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களால் யாழ்ப்பாணத்தில் முன்று சமயக்கண்களில் இரண்டாவது கண்ணெனவும், நாவலர்ப்பரம்பரையில் வந்த கைவாச பிள்ளை அவர்களால் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள கைவாசி ரீய கலாசாலைக்கு முதற்காரணம் அருணாசலமே பரோபகாரிகளன்று யாழ்ப்பாணத்திற் பிறந்தவருள் இரண்டாவதாக நான் மதித்தகுப்பத இவ்வரையே என்றும் வர்ணிக்கப்பட்ட ஒரு தமிழ்வீரர் ஒருவர் இன்றைக்கு 11-ஆண்டிகளுக்கு முன் காரைநகரிலே ஒரு சாதாரண குடும்பத்திலே பிறந்கார். பெற்றீர்கள் அவருக்கு அருணாசலம் என்ற பெயர் சூட்டினார்கள்

யாழ்ப்பாணத்தில் கைவத்தக்கும் தயிமுக்கும் இடம்பூலைசென்ற எண்ணாம் எழுந்தகாலம் அது. பாத்ரமார்கள் அரசாங்க உதவ்யுடன் தவருண வழிமூலம் இந்தசமயத்துச் சேர்க்காது கிறீஸ்தவர்களாய் மாற்றினார்கள். இதற்காகத் தம் மத உண்மைகளை அறியாமலிருக்கச்செய்தல், அப்படிப்பட்டவர்கள் தமக்கு அடிப்படையில் வைத்து பாடத்திட்டத்தை ஆக்கி கொள்ளுகில் - இப்படிப்பட்ட அறிவு குனியன் கெய்யும் கலவியை துவங்கா நாட்டின் எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கு கொடுத்தல் போன்ற அதிகுக்கும் சூழ்சிகளை உபயோகித்தார்கள்.

(வளர்களி 2 - ஆம் பக்கம்)

மத்திய கல்லூரியின் மகிழ்ச்சி

“இலக்கிய ரசனையிற் பலரை ஈடுபடச் செய்து, இலக்கணம் இனிது கற்பித்து, மாணவருக்குச் சிறந்த மனப் பயிற்சி அளித்துச் செம்கையாம் வாழ்வு வாழ்ச் சுமை அறிவு வேண்டும் எனும் நோக்கத் துடன் நற்போதனை பரிந்துள்ள பண்டித மணி சி. கணபதிப்பிள்ளை நமது எழுத்துத் திறனாலும், பழுத்த தமிழரிவிலையும், நான்மையாலும் நாட்டுக்குப் புகழ் தேடித்தந்த நல்லெந்துராவர். அன்னாருக்கு இலக்கைப் பல்கலைக் கழகம் ‘கலாநிதி’ பட்டம் அளித்துக் கொரவிக்கவிருப்பது எமக்கு மகிழ்ச்சிக்கூடியத் தருகிறது.”

கதாப் பிரசங்கம்

கொழு பு செக்டிடிடெரு ஸ்ரீ கத்ரேஸன் கோவிலில் நல்லைக் குருமணி அவர்கள் 15 தினங்களுக்குத் தொடர்ந்து கந்தபுராணம் இன்னி செயிருவரை நடாத்தினார்களின்றனர். விரிவுரை நின்திருக்கின்ற அருங்கு ஞாயிறு ஆரம்பமாகும்.

செவ்வாயில் சபை
சைவசம்யபாடப்பரிட்சை

14-11-76

யாழ்ப்பாணம் சைவப்பரிபாலன் சபைபார் பாடசாலை மாணவர்களுக்காக ஆண்டுதான் முதற்தும் நடாத்தும் சைவ சமய பாடப் பரிட்சை 14-11-76 ஞாயிறு கடைபெறும்

இவ் வாண்டிப் பரிட்சையில் 10000 - க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் பரிட்சை நிலையங்களில் கொடுத்து வைக்கப்பட்டது. பொது நல்லது: ஆனால் அதன் தக்க தருணத்தில்

விதீராத்தில் விளம்பியவிதம்

மாவு மலிந்துவிட்டதாம்! மாரி வரவைத் தவளை விளம்பரங்கு செய்வது போலப் பொதுத் தேர்தல் அனுகூலதை மலிவு விற்பனை தெரிவிப்பது சகசமே

‘மா’வென்றும் ‘மாவு’ என தரமும் இறங்கிவிடுமா என்றும் தாவியங்கள் பொடிப்பு கையும் மக்களுக்குடும்

தக்க தருணத்தில்

‘மா வோ மா’ என்ற கறையைக்கத் தொடங்கும் வியாபாரிகள் ‘சினிபோ - சினி’ என்றும் சொல்லுகின்றனர். பதக்கர் சந்தையில் இதனிலை மாறி விடுமல்லவா?

தேர்தலுக்குமுன் படுக... வேண்டிய தேநீரை யோ - தத்திப்புப் பண்டங்களையோ அநுபவித்துவிடுதல் புத்தி... தேர்தல் முடிந்ததும் பழைய முருங்கைமர முடிந்ததும் கையில் வேண்டி வந்தாலும் வரும்?

மல்லாகம்
ஸ்ரீ முருகூர்த்தி கோயில்
சங்கு ஸ்தாபனம்

14-11-76] வியாழக் கிழமை இரவு 8 மணி முதல் 9 மணி வாழ்வில் உள்ள இடப்பல்கிளை கபமுகர்த்த தத்தில் ஸ்ரீவாணி தெய்வயானை சமேத சுப்பிரமணியீப் பெருமானுக்கு சங்கு ஸ்தாபன வைபவம் ‘பிரதிஷ்டாசிலோமணி’ பிரம்மஸ்ரீயாமி, வீஸ்வநாதசு குருக்கள் தலைமையிற் சிறப்பாக நிதந்துது. அன்று பிறவகல் 4 மணி முதல் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியீப் பெருமானுக்கு 108 சங்குகளால் சங்காபிடேகம் நடைபெற்றது அவ்வமையம் சிவத் தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அம்மாக்குட்டி சொந்தபெருக்காற் நினர்.

புகழ் வாழ்க

ஓய்வுபெற்ற கல்விப் பரிசோதகர் திரு. F. S. இளையதம்பி அவர்கள் அண்மையில் இயற்கை எய்தினர்.

அன்னைகள் ஆன்மா சாந்திசடையப் பிராத் திக்கின்றேன்.

தி. இராசரத்தினம்

THOUGHTS TO BE TREASURED

இலையில்லை, பூவுண்டு இன வண்டு கிழவு, தலையில்லை வெருங்கு, தாளில்லை, பூ வின் குளை இல்லை, சொய்யும் மலருண்டு, கொய்யும் தலை இல்லை, தாழ்ந்த கிளை புல ராதே.

(There is a tree of peculiar nature). It has no leaves. It has flowers, but no swarms of bees (infest them). Neither has it a top, but it has roots. It has no stem or flower stalks, but has flowers which can be plucked. It bears no crop at the top that can be reaped and no branches emanating from it.

Hindu Organ

Friday, November 5, 1976

Fell Not; Plant Further

LIKE any other operation, the tree-planting campaign has caught the imagination of the people — thanks to the unceasing propaganda of social workers. The folly of felling trees has now been acknowledged as an offence against society for the reason that such cutting down of perennial plants has been undertaken thoughtlessly and unnecessarily. No doubt lumbering requires the uprooting of trees; but that trade itself necessarily expects more trees to be planted than are felled.

To the people in the Tropics, the value of trees is inestimable. Protective and productive alike, the perennial plants very much serve the people in giving them the advantages of nature. Speaking of our country the North requires trees in plenty, either as groves or in single file. The high roads which during the time of foreign rule had huge trees on either side, are now almost devoid of them, due to the interference of local bodies and electrical undertakings. The Jaffna Esplanade and the streets along the Courts were famed for the tall broad shady trees decorating the pathways. Modern conveniences, however, had seen to the uprooting of these ancient trees. And the same is the case in the trunk roads in the rural areas.

Now that everybody knows that to plant a tree is to plant oneself, the campaign must be carefully planned and co-operatively executed. The selection of spots for this purpose must be such as to rule out the possibility of planted trees being cut down in the future.

Apart from steps now being undertaken by Government, social workers and establishments in the North have already started tree-planting activities. This then is certainly a movement for the people by the people.

The Worship of Muruka — Some Notes on Kaumaram

By V. Sivasamy

Kaumaram or the worship of Skanda as the Supreme God has a unique place in the Saiva form of Hinduism. The worship of this God is widely prevalent all over the South Asian countries and at the moment it has spread even to the Western World with the im-

The God Kumara the ever young God is popular

larly known to the Tamils as Muruka or the handsome God. He is also known by various other names as enumerated in astottara or the Sahasranamavali celebrating His greatness. Of His other names Kartikeya (Son of the Pleiads), Skanda, Arumukam, and Subrahmanyas may be cited.

The origin of Kaumaram is shrouded in mystery. One of the most important aspects of this worship is heroism. It might perhaps be connected with the heroic ideals of a distant past. But these ideals had either inspired or fused into this, so that these are still relevant to the bhaktas.

It is quite possible as Asbo Parpela and other Finnish scholars have recently suggested that the worship of Kumara was prevalent in the Indus Valley civilization. Thereafter, there are a few references to this God in the Vedic literature and the epics. By about the beginning of the Christian era some of the foreign rulers who ruled over the North Western part of India had the emblem or the figure of the God engraved on their coins. One may refer to some Kusavocales of the first and second centuries A. D. Some Hindu rulers of ancient India like the Yaudhayas of North West India and the Kadambas of South India had Skanda as their tutelary deity.

The worship of Muruka harks back to a hoary antiquity in Tamil Nadu. Archaeological studies in this part of India especially at Adichalai have shown that this worship was prevalent as early as the 12th century B. C. An important weapon and emblem of the God, viz. the Vel or Spear and the figure of the fowl another of His emblems were found at this site. A deeper analysis of the evidence from Tamil Literature from the Sangam Age down to the present times shows that Muruka is the God par excellence of the Tamils. He is associated with the Tamil Sangams famed in Tamil literary tradition. Arunakirinathar a devout Muruka bhakta has said that the God Muruka will bless even those who revile Him in Tamil (of three types - Muththamil). Such was His ineffable love for the Tamil language and literature!

In the Saiva Pantheon, Muruka is the younger Son of the Primeval Divine Couple Lord Siva and Parvati. According to one tradition, it is said that once the God Muruka failed to get the eternal

mango fruit promised by His parents for the person who came first after going round the world. The other contestant, the elder brother of Muruka, the God Vinayaka won the race by circumambulating His parents who symbolize the entire universe. When Muruka returned tired, He found that His elder brother had got the mango fruit and thereby He was disappointed. In order to soothe Him, the parents fondled Him and said 'Dear One you are the fruit of eternal wisdom (ஞானப்பழக தி).' The devotees of Muruka take this as their most cherished ideal.

The puranas especially, the Sanskrit Skandapurana and its Tamil version by Kacciappa Svamikal describe vividly the birth of Kumara and the subsequent destruction of the Asuras headed by Surapatman. Siva scholars like the late Sivapathasundarampillai interpret this story as an allegory. That is, this Puranic story is meant to convey lofty philosophical ideas in a garb which could be easily understood by the scholars and others, the literate and illiterate alike. In brief, the story symbolizes the victory of wisdom over ignorance, or better the victory of light over darkness typical by the God Muruka and Surapatman. The theme of eternal contest between light and darkness is found in all the great religions of the world.

Kacciappa who flourished in the heydays of the Cola empire in the 12th century has beautifully summed up the highly philosophical and religious ideas concerning the God Muruka, as was known in his time as "The Supreme Brahman the embodiment of Eternal Light with and without the form, the Primeval Being who manifested Himself in various forms has assumed the form of the unique and beautiful Muruka with six faces of ever-flowing mercy and twelve hands for the redemption of the world. It is usually interpreted that Suran is the egoism in man. And God's Grace in one form Muruka destroys this and saves the soul in His abundance of mercy."

(To be continued)

Late Mr.
T. T. Jayaratnam

Mr. Taylor Thuraisapahpillai Jayaratnam of Mahajana left us and this world suddenly on Friday, the 29th October. The first thought that came to my mind when I heard the shocking news was that a light had gone out of Tellippalai. As fellow Principal of a neighbouring school and as a friend I wish to pay my humble tribute to his sterling qualities and outstanding educational work.

He was able without being overbearing, clever without being obtrusive, successful without being proud. His devotion to the cause of education was unsurpassed. His loyalty to Mahajana — the school that his father founded — had become a passion. He set himself a goal and when he achieved it he did not stop there. He set himself another and still another until, when he retired, he had raised Mahajana to the pinnacle of educational excellence.

Sixty-six years ago his father founded a little school and prophetically named it Mahajana. It was the son who gave the word its content and meaning, and how appropriate the name has turned out to be today. Scores of students have passed out into the University from Mahajana during the last three decades. Many will rise up and call him blessed. Tellippalai has had many benefactors during the last one century and more. Mr Jayaratnam was one of the greatest of these.

He and I were Principals at the same time for twenty years. Mahajana and Union were popularly known as 'rival' schools. But thanks to Jayam the rivalry was, by and large, healthy and it did good to both schools. Jayam was a cultured person with a pleasant face and a winning smile. It is good to have known him. He was a prince among men.

May his soul rest in peace.

— I. P. T.

வான்முகிக் கழாது பெய்க் கல்வெள்க்கூடமுனை
கொன்முறை அரசு கெய்க் குறைவொ துபிக்கீ ஏற்ற
நான்முறை மற்று கோங்க நற்றுவம் கேள்வி நடை
மூன்றுமூன்று கூவந்தி வினங்கு உலை முடையு

Printed and published by the Proprietors, the Saiva Paripalana Sabha, Jaffna, at their Saiva Prakasa Press, 450 K. K. S. Road Vannarponnai, Jaffna on Friday November 5, 1976.

Editor-in-Chief R. N. SIVAPAKASAM